

Ma 9. nejelu po swětej tschojosczi.

Dch! zo nět ja grěšna dušcha
 S chopisch a že zynisch zu?
 Schylne tšachy na mńo du;
 Dokulž wědobnosć mě kuša.
 To jo moja najeja,
 Spuščezisch ňo! ja Jesuša!
 Amen!

Kuždy zlowek ma jadnu wědobnosć. Togodla žějo s. Pawoł (Rom. 2, 15) tež wot tych ślěpych tatańow: „Woni hopykažu teje kasni statk we jich hutschobach napisańy, dokulaž jich wědobnosć sobu snani, a te myšleńa se mjasy sobu pscheskaržuju, abo tež sagrańaju.“

Zo pa! jo ta wědobnosć? Ta wědobnosć jo jadna tała moz nascheje dusche, až my nasche myšleńa, słowa a statki k tej Božej kasni žaržasch a pschephtasch možomy, lež woni s ňeju se mańaju abo niz. Gaž se s ňeju głoše, ga hužhwamy my troscht, wotpozhuł, mēr a wjabele, my mamy jadnu dobru, zhystu a ňesrasouu wědobnosć; suli pa! nasche myšleńa, słowa abo statki tej Božej kasni napscheschiwo, ga zujomy bojasu, teschnosć a sthyšnosć, my mamy jadnu šku, ňezhystu a hulěkanu wědobnosć. Sadnu dobru wědobnosć mějascho Hiob, pscheto won možascho gronisch: „Moja wědobnosć mě ňekuša mojogo zelego žyweńa dla; jadnu šku wědobnosć pa! mějascho Adam,